

1η Απριλίου 1955

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Ελένης Παπαϊωάννου

Κάθε προσπάθεια να καταδυθεί κανείς στα άδυτα της Ιστορίας για να ανιχνεύσει τα μονοπάτια της, γίνεται πάντα με πολλά ρίσκα.

Το μεγαλύτερο ίσως είναι η προσωπική ματιά με την οποία αντιμετωπίζουμε τα ιστορικά γεγονότα και που είναι δύσκολο - ή σχεδόν αδύνατο - να την απομονώσουμε.

Και όσο πιο κοντινά σε μας είναι τα ιστορικά γεγονότα τόσο πιο πολύ και άθελά μας ο υποκειμενισμός παρεισφύει στην ιστορία το ανάγνωσμα. Ο αγώνας της Ε.Ο.Κ.Α. απέχει από μας κάποιες στιγμές, απειροελάχιστες μπροστά στον αδηφάγο χρόνο.

Οι απόψεις που εκφράστηκαν και εκφράζονται για τα συμβάντα, την αξία του αγώνα, το αν έπρεπε ή όχι να γίνει, το αν πέτυχε ή όχι το στόχο του είναι πολλές και θα παραμείνουν μέχρι που η Ιστορία αμείλικτα θα πει τον τελευταίο της λόγο. Αυτό που εμείς οφείλουμε να κάνουμε είναι να προσπαθήσουμε να δούμε, όχι τόσο τα γεγονότα που είναι λίγο έως πολύ γνωστά, αλλά το τι βρίσκεται πέραν από αυτά: τους πόθους και τα όνειρα, τις θυσίες και τα δάκρυα, τη ζωή και το θάνατο

που κρύβονται πίσω απ' αυτό που με την ξύλινη φιλολογική γλώσσα ονομάσαμε «έπος 55-59». [\(περισσότερα...\)](#)